

Tractatvs De Censvris Romano Pontifici Reservatis

Ugolinus, Bartholomaeus

Venetijis, 1609

Vers. Vel. etiam quavis occasione, vel causa sine Romani Pontificis, vel
aliorum ad id legitimam facultatem habentium expressa licentia,
sequestrant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61365](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-61365)

municationem hanc non incident.

Tertio excommunicationem hanc effugiunt, qui fructus prædictos occupant, non quasi hoc eis liceat, & possint, & sic auctoratem habeant, quod verbum usurpare significat, sed ut res alias surripunt, nam Bulla excommunicat usurpantes tales fructus, quod verbum usurpare significat ex auctoritate id facere, & auctoritate, quod aiunt, ut dixit Caietan. ibid. versic. Ex qua forte:nam, ut ipse ait, fructus est Canon iste contra Dominos, qui haec usurpat, quasi potestatem in hoc habentes, quamvis omnes comprehendant tam priuatas personas, quam publicas, modo id ex auctoritate faciant, & sequitur Nauarr. ibid. & Tolet. eod. ubi infra. Quod est notandum contra eos, qui usurpat fructus Ecclesiæ quasi id eis liceat, ut Barbiani factum audiui, ex quo igitur non hoc animo occu-

panant, pœnam hanc euadent. ¶ Quare qui furantur fructus Ecclesiæ, & sic fures, latrones, & milites, quod non hoc animo occupant, in excommunicationem hanc non incident, ut dixit Caietan. ibid. versi. Secunda, ibi. Et per hanc, & Nauarr. eo. versic. Quare latrones, & Iac. de Graff. ibid. & Tolet. in Bulla Cœnæ Domini Excommunicatio. 9. num. 12. versic. Tertio, sicut nec etiam, qui necessitatis causa, quive, ut suum habeat, hos fructus surripit, ut consuluit,

Naua. in cons. 30. de sent. excom. lib. 5.

Postremo, ubi usurpans constitutionem hanc probabiliter ignorat, nam neque hic in excommunicationem hanc incident. argum. cap. fin. de constit. lib. 6. & capit. si quis cum eo, de sentent. excomm. in antiqu. Quare, quod Bulla haec raro publicatur in Villis, & a rusticis ob id ignoratur, pœnam hanc euadent fructus hos usurpantes, quod est notandum, quandoquidem rustici existimant sibi hoc licere, & nisi ratione hac exculcentur, pœnam hanc non euadunt, idem de ijs cocludimus, qui usurpantea bona, sed nesciunt, an sint Ecclesiastica, sed ut alia quæ uis bona capiuntur, necessario enim requiritur, ut capiantur, tanquam Ecclesiastica, ut sensit Nauarr. ibidem. Non itidem qui de licentia legitimè id facit, ut dixit Iacob. de Graff. ibidem, & Nauarr.

Vers. Vel etiam quavis occasione, vel causa sine Romani Pontificis, vel aliorum ad id legitimam facultatem habentium expressa licentia, sequestrant.

SVM-

S V M M A.

I Sequestrantes sine licensia legitima fructus Ecclesiasticos in excommunicationem incident, quæ excommunicatione, quoisque pateat declaratur.

IN hac postrema parte huius Capitis excommunicantur laici iudices, qui fructus prædictos Ecclesiarum quarumcunque, & beneficiorum ad Ecclesiasticas personas pertinentes sine expressa licentia eorum, qui id possunt, sequestrant. Cuius rei cognitio ut dilucidior sit (quoniam quid sit sequestratio, & quotplex, declarauius in capi. xiiii.) unum hic dicimus agi in hac parte de sequestratione necessaria, quæ est illa, quæ iussu iudicis fit, ut declarauit Ab. in c. 2. n. 11. uer. Quædā n. est sequestratio uoluntaria. de sequestr. & in c. 1. num. 19. in fine eo dem. Hoc præmisso, iam regulam ponamus.

I In excommunicationem hanc igitur incident laici iudices, qui sine legitima licentia prædictos fructus sequestrant, ut habetur in proposito uersi.

Quæ excommunicatione afficit sequestrantes uel iudices ordinarii, uel delegati sint, nam tam ordinarius, quam delegatus sequestrum facere potest, ut dixit Ab. in cit. c. 2. num. 21. uersic. Secundo not. de sequestra. & Bulla non di-

stinguit, ergo nec nos distinguere debemus. argum. l. de pretio. ff. de publ. in rem act. & ob id tam ordinarios, quam delegatos excommunicatio hæc afficit.

Postremo excommunicatio hæc afficit sequestrantes quacunque occasione, uel cā sequestrant, ob verba illa, Vel etiam quavis occasione, uel causa. Vel igitur sequestrum faciant, ne seditio fiat, ad armave ueniantur, uel ne frudus auferantur, consumetur, uel ne possessor, eorum fiat nō soluendo, ad summam ob quamcumque causam, & rationem, id faciant, pœnam hanc non euadent.

Excipitur tamen primo, ubi de expressa licentia Romani Pontificis, vel alterius ad id facultatem habentis sequestrum faciūt, nam tunc pœnam hanc euadent, ob verba illa Sine Romani Pontificis, vel aliorum ad id facultatē legitimam habentium expressa licetia, ergo secus si cum licentia eorum, valet enim argumentum a contrario sensu. argument. l. i. & ibi communiter not. ff. de officiis. Quare, qui ab Episcopis, eorumve Vicariis facultatem hanc habent, in pœnam hanc non incident.

Excipitur etiam, ubi sequestrum fit ab iis, qui suo iure id possunt, cuiusmodi sunt Episcopi, eorumve Vicarii, & iudices Ecclesiastici, nam, si ipsi facultatem hanc aliis tribuere queunt, multo

to magis eam exercere ipsi valēt, argument. authen. multo magis. C. de lacro sanct. Eccl. Quare uel iniustē sequestrum faciant, poenā hanc euadent, nam & iniusta sententia tenet. arg. c. sacro. de sentē. excommun. & c. f. de re iud. lib. 6. etenim canon hic cōtra laicos factum est.

Tertio excipitur is, qui id facie dū per iudices prædictos curauit, ex quo enim Bulla excommun icat sequestrantes, ergo nō eos, qui sequestrandū curant per iudices, tum quod sumus in penis, & idcirco sunt coartandū. I. interpretatione ff. de poe. tum quod positiū in uno casu nō extendit ad alium. capitul. pēnā. de pēnit. di stinct. 1. atque sic consuluit Nau. in consi. 38. de sentent. excommu. libro 5.

Postremo excipitur, ubi seque stratio uolūtaria fit, & sic vbi par tes ipsæ inter se conueniunt, ut se questrum fiat, nam agitur de se questratione necessaria, ut prēmis simus, id quod probatur ex Bulla, quoniam ut legitimè sequestratio fiat ab ijs, qui iure suo id ne queunt, licentiam habere debent, quæ non postulatur ad sequestrū uoluntarium faciendum. Atqui de hoc Capite satis, ad aliud ue niamus.

De excommunicatione lata contra impo nentes onera Ecclesiasticis personis, eorumque bonis, nec non ea exigentes accipientesque, itemq. prædicta procul rantes, rationeue quapiam fauentes.

Cap. XVIII.

Quive collectas, decimas, taleas, præstantias, & alia onera clericis, prælati, & alijs personis Ecclesiasticis, ac eorum Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum bonis illorumque fructibus, reditu bus, & prouentibus huiusmodi absque simili Romani Pontificis spe ciali, & expressa licen tia imponunt. Et diuersis etiam exquisitis modis exigunt. Aut sic imposita etiam a spon te dantibus, & conced entibus recipiunt. Nec non qui per se, vel alios directe, vel indirec tē

præ